

Z praxe exekuční.

Jest-li exekuční soud vlastně nepřislušný rozhodl o nějakém exek. úkonu, nestává se tento úkon zmatečným, spisy však dlužno postoupiti příslušnému soudu exekučnímu v každém stadiu.

V exekuční věci J. R. v Praze-Kr. Vinohrady proti B. K., obchodníku v Praze II., pro 10.000 Kč s přísl. povolil obchodní soud v Praze exekuci zabavením pohledávky příslušející dlužníku proti B. H. v Novém Ětynku a vydal k návrhu vymáhajícího věřitele příkaz dle § 301 ex. ř. poddlužníku.

Na to spisy byly postoupeny mylně okres. soudu v K. jako soudu exekučnímu, aby rozhodl o přikázání zabavené pohledávky.

Okres. soud v K., když prošla marně lhůta stanovená k vyjádření poddlužníka, vydal usnesení příkazní, které nabylo moci práva; teprve dávno po právní moci usnesení příkazního poddlužník podal vyjádření dle § 301 ex. ř. a žádal náhradu útrat; také dlužník, když usnesení dávno nabylo právní moci, podal návrh, aby okres. soud v K., který nebyl vlastně exek. soudem, nyní vyslovil svoji nepřislušnost a usnesl se, že následkem toho celé jeho dosavadní řízení jest zmatečné a aby postoupil spisy k zákonnému jednání okres. soudu pro Staré Město a Josefov v Praze jako soudu příslušnému. (§ 18 odst. 3. ex. ř. nové znění.)

Okresní soud v K. jednak návrh poddlužníka na přisouzení útrat spojených s jeho vyjádřením dle § 301 ex. ř. zamítl a odůvodnil své usnesení tím, že § 301 ex. ř. stanovená lhůta 14denní, ve které musí se poddlužník k návrhu vym. věřitele o zabavené pohledávce vyjádřiti, je lhůtou zákonnou (§ 58) a že ji nelze prodlužovati, že přes to i opožděné vyjádření poddlužníka musí býti doručeno vym. věřiteli bez ohledu na to, že poddlužník ručí za škodu způsobenou z opomenutého vyjádření, že až do uplynutí lhůty 14denní musí se vyčkati s vydáním usnesení příkazního; jelikož v daném případě lhůta k vyjádření dávno uplynula, bylo vydáno i usnesení příkazní, které rovněž nabylo právní moci, v důsledku čehož stojí vym. věřitel oproti poddlužníku již jako strana, nemohou proto být poddlužníku útraty vyjádření přisouzeny, neboť vyjádření právě slouží k tomu, aby vym. věřitel mohl se rozhodnouti, zda a jak pohledávku chce zpeněžit.

Rovněž návrh dlužníka zamítl a odůvodnil své usnesení tím, že dle § 44 J. N. má soud také v řízení exek., je-li příslušným jiný soud než-li dovolaný, vysloviti svou nepřislušnost v každém období řízení z úřední povinnosti nebo k návrhu usnesením a pokud dle okolnosti jednotlivého případu může zjistiti soud příslušný, přikázati věc soudu příslušnému.

V ex. řádě stanovená příslušnost soudu (také tedy i dle § 18. odst. 3. ex. ř. nového znění) je výlučná, (§ 51 ex. ř.), přece však nelze z toho odvozovati neplatnost nebo zmatečnost exek. úkonů předsevzatých od soudu vlastně nepřislušného a taktéž právoplatných usnesení, ježto právě dle § 44 J. N. může soud, který svoji nepřislušnost vyslovil, učiniti všechna opatření, jichž je třeba na ochranu veřejných zájmů, nebo k zajištění stran, nebo k účelu řízení, že z toho plyne, že i když byla věc přikázána dle § 44 J. N. soudu pro tuto věc příslušnému, zůstávají v platnosti usnesení nepřislušným soudem vydaná a už právoplatná, jakož i jím vykonané exekuční

úkony, že i výrazu v § 44 J. N. uvedeném »v každém období«, sluší rozuměti po srovnání s § 42 ad 1, 2 J. N., že se jedná o řízení právoplatně dosud neskončené; ježto v daném případě exek. řízení jest již ukončeno právoplatným usnesením příkazním, nemělo by ani postoupení spisů na příslušný exekuční soud praktického významu.

K rekursu dlužníka krajský soud v T. usnesení okr. soudu v K. v celku potvrdil, jen nařídil, aby spisy postoupeny byly příslušnému exekučnímu soudu a odůvodnil usnesení své tím, že soud musí vysloviti svoji nepřislušnost v každém stadiu, ježto případné návrhy na zrušení exekuce, žaloby za podmínek § 17 exek. řádu jest podávati vždy u příslušného soudu exekučního a to v každé době pozdější. (Č. j. R. 234/25.)

Výnos ministerstva spravedlnosti

ze dne 9. února 1926 čís. 57346/25 ve věci zjišťování a oceňování pozůstalostního jmění.

Předsednictvům všech sborových soudů I. stolice v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Ministerstvo spravedlnosti domáhalo se toho, aby postup finančních úřadů vyměřujících daň dědickou zdoluhavý a v některých obvodech byl urychlen. Mimo jiné příčiny uvedlo ministerstvo financí i tyto:

»Vyměňování dávek z pozůstalostí stěžuje zejména též okolnost, že soudy často projednávají pozůstalosti jen podle údajů a hodnot přiznaných stranami, s nimiž se ovšem finanční úřady nemohou a nesmějí spokojiti nejen v zájmu státní pokladny, nýbrž i z důvodu spravedlivého a rovnoměrného zatížení poplatnictva. Samostatné přezkoušení aktiv a pasiv a hodnot vyžaduje však mnoho času a práce. Bylo by si přát, aby soudy projednávající pozůstalosti (i jejich dozorčí orgánové) větší měrou přihlížely k zájmům finanční správy a zjišťovaly pozůstalostní jmění, passiva a hodnoty také z tohoto vyššího hlediska, čímž bude vyřizování poplatkových spisů pozůstalostních automaticky a podstatně zjednodušeno a urychleno.«

Ministerstvo spravedlnosti mělo již v dřívějších letech příležitost upozorniti soudy na nutnost přihlížeti k tomu, aby jmění pozůstalostní, zvláště tam, kde jsou na pozůstalosti účastny osoby požívající ochrany zákonné, bylo svědomitě sepsáno a oceněno a také ve výnosu z 25. ledna 1925, č. 4376 (typické závady v úřadování soudů) upozornilo na nedostatky v tomto směru.

Uvažujíc o žádosti ministerstva financí, musí upozorniti nyní zvláště na ustanovení zákona z 12. srpna 1921, č. 337 Sb. z. a n., a na prováděcí nařízení z 23. března 1922, č. 111 Sb. z. a n.

Pozůstalosti, ve kterých se pořizuje soupis jmění pozůstalostního proto, že jsou účastníky osoby požívající zvláštní ochrany zákonné nebo že i mimo případ ten je podána přihláška dědická podmíněčná, tvoří většinu. V těchto však případech je povinností soudu přesně zjistiti, zda jmění pozůstalostní je sepsáno úplně (§ 97 pat. o nesp. říz.). S povinností tou se nesrovnávají případy, jaké bývají uváděny ve zprávách o prohlídkách soudů, že svršky nebývají vůbec zařazovány do inventáře, a že i při značných nemovitostech příslušenství nemovitosti (dobytek, zásoby, nářadí a pod.) buď vůbec schází nebo je, jak i jen při povrchním pozorování je vidno, naprosto nedostatečně sepsáno. Lepších výsledků